A

NEDERLANDSE DELEGATIE BIJ DE INTERGOUVERNEMENTELE CONFERENTIE VOOR DE OPRICHTING VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT EN VAN EURATOM

Weekbericht 24

Periode 20-21 januari 1957.

COMITE HOOFDEN VAN DELEGATIE. (Kleine kring).

BUITENTARIEF.

Zondagavond, 20 januari, kwam het buitentarief ter sprake. Overeenkomstig hun mandaat waren door de experts in de vergadering van de Chefs de Délégation volgende lijsten ter tafel gebracht :

a. Een lijst van grondstoffen, waarvoor het recht niet hoger dan 3% zal zijn.

b. Een lijst van halffabrikaten, waarvoor het recht niet hoger dan 10% zal zijn.

c. Een lijst, waarover men het wat betreft de indeling in grondstoffen, halffabrikaten niet eens is kunnen worden.

d. Een lijst van producten, waarvoor sommige landen bij de berekening van het ongewogen gemiddelde de rechten lager dan 3% niet mee willen laten tellen, berekend (1) volgens de "normale" methode, (2) volgens de "Franse" methode (uitschakeling van de lage rechten bij de berekening).

e. Een lijst van producten, die in de z.g. onderhandelingslijst zullen worden ondergebracht.

Het geheel is thans weer naar de experts teruggezonden met dien verstande, dat zij zullen trachten de lijst genoemd onder c. (bevattend de producten, waarover men het wat betreft de indeling in grondstoffen en halffabrikaten niet eens kon worden) alsnog verder te verkleinen. De lijsten, genoemd onder d. zullen op basis van een compromis-voorstel van de heer Von der Groeben opnieuw worden bewerkt, waarbij een deel der producten wordt overgeheveld naar de lijst, genoemd onder b. (rechten met een plafond van 10%), terwijl voor het andere deel een hoger plafond zal worden vastgesteld. De experts zullen hierover voorstellen doen. Nederland blijft hardnekkig verzet voeren tegen uitschakeling der lage posten bij de wiskundige berekeningen, doch had geen bezwaar tegen onderhandeling over individuele posten.

De producten, waarover alsnog geen overeenstemming zal worden bereikt, zouden dan in de onderhandelingslijst worden opgenomen. Dit nieuwe mandaat wordt nog steeds neschouwd als werkhypothese.

Over de positie van de landbouw ontstond grote onenigheid. Nederland eiste, dat de landbouwproducten volgens dezelfde procedure zouden worden behandeld als de industrieproducten.

© NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852
http://resources.huygens.knaw.nl/retroapps/pesenregaandedoos0850
NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

Alle andere landen willen de landbouwprodukten apart behandelen, waarbij Duitsland het gewogen gemiddelde voor de vaststelling van het buitentarief wil toepassen.

STEMMENWEGING IN RAAD VAN MINISTERS.

Bij een laatste bespreking van dit vraagstuk bleek dat alle delegaties, behalve Nederland, een stemmenweging gebaseerd op het systeem 4-4-4-2-2-1 met een gekwalificeerde meerderheid van 12, konden aanvaarden. Dit impliceert, dat de drie Benëluxlanden gezamenlijk een beslissing niet kunnen tegenhouden.

Minister Spaak stelde nog een compromis-formule voor inhoudende dat in de gevallen, waarin de Raad bij een gekwalificeerde meerderheid zou beslissen zonder dat er een voorstel van de Commissie ter tafel lag de gekwalificeerde meerderheid van 12 tenminste stemmen van 4 staten zou moeten inhouden. Ook dit voorstel werd door Nederland niet geaccepteerd omdat naar Nederlandse opvatting als regel een beslissing met gekwalificeerde meerderheid alleen mogelijk is, wanneer, en omdat, er een voorstel van de Commissie aan ten grondslag ligt.

Besloten werd aan de Raad van Ministers een nota voor te leggen, waarin zowel de door 5 delegaties geaccepteerde formule alsook het compromis Spaak zal worden opgenomen. Ter informatie zal hieraan worden toegevoegd een lijst van de gevallen, waarin het Verdrag gekwalificeerde meerderheidsbeslissingen voorziet.

Tevens zullen de Ministers moeten beslissen, of zij besluiten van de Raad, welke bij eenvoudige meerderheid kunnen worden genomen, eveneens ponderatie zal worden toegepast. Daar geen helder inzicht bestond in de soort vraagstukken, waar het hierbij om ging, zal ook van deze gevallen een lijst ten behoeve van de Ministers worden opgesteld.

Aangetekend zij, dat Nederland in zijn verzet tegen de voorstellen van de andere delegaties en van de Heer Spaak zich beroept op de volgende argumenten.

De voorstellen-Spaak zijn:

1) volkenrechtelijk fout wegens strijd met het principe der gelijkwaardigheid der landen;
2) het is onjuist de drie Beneluxlanden gelijk te stellen met één der groten + Luxemburg (nl. 2 + 2 + 1 = 4 + 1), omdat Benelux geen politieke eenheid vormt, noch België en Nederland dat doen;
3) daar komt nog bij, dat de Benelux-handelscijfers die van elk der grote landen overtreffen.

Nu is het echter zo, dat Nederland (zie hieronder) zodra het op de financiële bijdragen aankomt argumenteert met overigens juist cijfers, dat het niet hoger kan gaan dan 6½%. De andere delegaties achten dit inconsequent. Zij hebben uiteraard ongelijk - en onze delegatie zet de strijd opgewekt voort - doch in dit vertrouwelijke verslag moge op deze moeilijke situatie worden gewezen, opdat men wete voor welke

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

argumentatie vermoedelijk Minister Luns straks zal worden gesteld.

INVESTERINGSBANK.

Besproken werden 2 nog openstaande punten, n.l. :

a. de verdeling van het ingeschreven kapitaal onder statenleden en

b. de samenstelling van de Conseil d'Administration.

Voorgesteld wordt de volgende indeling toe te passen : Luxemburg $ 5 millioen, Nederland en België ieder $ 85 millioen, Italië $ 175 millioen en Duitsland en Frankrijk ieder $ 325 millioen. Luxemburg achtte $ 2 millioen het maximum, terwijl Nederland mededeelde, overeenkomstig de criteria, welke ook door de andere organisaties werden toegepast, niet meer dan 6½% van het totaal te kunnen bijdragen. De desbetreffende cijfermatige gegevens legde Dr. Linthorst Homan aan de andere delegaties over. Hij verklaarde hierbij, dat Nederland de daaruit resulterende verdelingssleutel als algemeen geldende sleutel redelijk achtte en in het verdrag zou willen opnemen.

De Italianen verklaarden zich bereid hun bijdrage met $ 50 millioen te verhogen, mits zij dan evenveel administrateurs zouden krijgen als Frankrijk en Duitsland.

De Franse delegatie wilde hier wel op ingaan, als dit zou betekenen, dat zij en de Duitsers dan ieder $ 25 millioen minder zouden bijdragen. De Duitse delegatie wenste echter nader beraad met name wat betreft de verdeling der administrateurszetels.

Nederland kon accoord gaan met het toekennen van een extra zetel aan de Italianen, mits dan ook door toekenning van een zetel aan Luxemburg het aantal Benelux-zetels op 3 zou worden gebracht. Hiertegen hadden de Fransen echter overwegend bezwaar, daar zij direct verband leggen tussen de deelname aan het kapitaal en het aantal administrateurszetels.

Tenslotte deelde de heer Spaak mede het volgend voorstel aan de Ministers te zullen voorleggen :

a. Verdeling kapitaal : Luxemburg $ 2 millioen, Nederland en België ieder $ 86,5 millioen, Italië $ 225 millioen, Duitsland en Frankrijk ieder $ 300 millioen, met vermelding van de Nederlandse reserve.

b. Verdeling administrateurszetels : Duitsland, Frankrijk en Italië ieder 3, de Benelux-landen samen 2 en de Europese Commissie 1, met vermelding van de Duitse en Nederlandse reserves.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

BILATERALE ONDERHANDELINGEN MET DE V.S. OVER LEVERING VERRIJKT URANIUM

Staatssecretaris Faure deelde mede, dat de Duitse, Franse en Italiaanse regeringen besloten hebben gezamenlijk stappen bij het State Department te ondernemen, teneinde een heropening te vragen van de bilaterale onderhandelingen over de levering van verrijkt uranium, welke het vorig jaar opgeschort waren in afwachting van het totstandkomen van Euratom. Hierbij zal aan de Amerikanen worden medegedeeld, dat de genoemde regeringen bereid waren in het contract een clausule op te nemen inhoudende dat Euratom na zijn inwerking treden de rechten en verplichtingen van de betrokken Europese regeringen zou kunnen overnemen.

Staatssecretaris Hallstein voegde hieraan toe, dat eventueel nog resterende aarzelingen bij het State Department zeker geheel zouden verdwijnen wanneer kon worden medegedeeld dat ook de andere Euratompartners tegen het afsluiten van bilaterale contracten op dit moment geen enkel bezwaar hadden.

Daar de Benelux-delegaties op dat ogenblik niet beschikten over inlichtingen betr. het standpunt hunner regeringen terzake zegden zij toe zo spoedig mogelijk op de Duitse vraag te zullen antwoorden.

OVERZEE (VERVOLG)

Op 19 januari had de Heer Maurice Faure gevraagd, of de kleine kring van hoofden van delegaties bereid zou zijn het lid van de Franse regering Houphouet, speciaal belast met economische zaken voor Afrika, op maandag 21 januari te horen. Ofschoon de hoofden der andere delegaties geen bezwaren maakten, had de Heer Linthorst Homan opgemerkt, dat hem dat op dit ogenblik stellig prematuur voorkwam, aangezien de principes nog bij verre niet vastliggen en er dus voor praktische uitwerking der besprekingen geen aanleiding is. Hij wees er bovendien op, dat het gevaar bestond dat indien dit gesprek of het feit van het gesprek opzettelijk of onopzettelijk zou uitlekken er wel een moeilijke situatie zou ontstaan voor de Nederlandse delegatie, die hier nog lang niet "aan toe" is. Aangezien echter de voorzitter en de andere delegatie-hoofden insisteerden, had de Heer Linthorst Homan voorgesteld dat men de volgende oplossing zou kiezen: de Franse delegatie zou op 21 dezer officieel aan de andere delegaties doen weten, dat haar delegatie met één lid was uitgebreid welke mededeling dan door de Nederlandse delegatie voor kennisgeving zou worden aangenomen. De Heer Linthorst Homan kon natuurlijk, en wilde ook, geen bezwaar maken tegen discussies tussen officiële gedelegeerden ter Brusselse conferentie. Deze formule werd aanvaard en de Heer Linthorst Homan kreeg telefonisch van de Heer van der Beugel goedkeuring op zijn beleid in dit punt.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

De heer Houphouet, die daarop de 21e januari ter vergadering verscheen, deed een dringend beroep op de andere delegaties ') begrip te hebben voor de politieke en economische situatie, waarin de Franse O.G. in Afrika verkeren. Hij verklaarde, dat de bevolking in deze gebieden althans in "zwart Afrika" de band met Frankrijk niet wenste te verbreken, daar zij besefte, dat zij voor een status van onafhankelijkheid zowel economisch als politiek de basis miste. Een groot gevaar was echter gebleken in de mogelijkheid, dat de politiek en de propaganda der Bandung-staten toch hun invloed op de volkeren in de Franse O.G. zouden kunnen doen gelden. Om dit te voorkomen was het noodzakelijk het levensniveau in deze gebieden snel te verhogen. Frankrijk had hiertoe reeds krachtige inspanningen gedaan, doch een werkelijk doeltreffende politiek zou alleen door de Europese staten gezamenlijk kunnen worden gevoerd. Hiertoe was echter een "acte de foi européen" noodzakelijk, welke zowel in het belang van Europa als van Afrika zou zijn.

Deze verklaring werd door de andere delegaties met sympathie ontvangen.

Men ging daarna over tot bespreking van het document, waarin de Duitse delegatie haar standpunt, zoals geformuleerd op 19 januari in de vorm van artikelen was geformuleerd. Op een vraag van de heer Linthorst Homan bevestigde Minister Spaak, dat het hier uitsluitend een werkdocument betrof, welks bespreking alleen tot doel had de daarin neergelegde ideeën nader te verhelderen, zonder dat men zich nu reeds op bepaalde formuleringen zou willen of kunnen vastleggen.

Naar aanleiding van dit document verklaarde de Nederlandse gedelegeerde, dat de Nederlandse Regering zich in ieder geval tot niets zou kunnen binden, zonder eerst overleg te hebben gepleegd met de Landsregeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen, terwijl voorts een eventuele inschakeling van Nieuw-Guinea nog nadere bestudering zou eisen. Bovendien zou Nederland een eventueel compromis alleen kunnen aanvaarden onder reserve van de financiele mogelijkheden, welke men immers nu niet voor een lange periode kan overzien.

Bij de bespreking van het Duitse voorstel bleek van Franse zijde vooralsnog weinig sympathie te bestaan voor het Duitse voorstel tot het maken van een onderscheid tussen de sociale en economische infrastructuur. De Franse delegatie wees er hierbij op, dat de ontwikkelingsplannen één geheel vormen, waarbij zowel met de economische als met de sociale aspecten rekening wordt gehouden.

Indien men de deelname aan de economische infrastructuur zou willen beperken tot bepaalde concrete projecten, zou zulks ertoe leiden, dat de andere landen hun keuze zouden laten vallen op die projecten, welke voor hun het meest aantrekkelijk zouden zijn.

') Wij hebben de tekst der rede opgevraagd.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

Ten aanzien van het preferentieel regime voor bepaalde overzeese landbouwprodukten zegde de Franse delegatie toe op korte termijn een concrete lijst te zullen overleggen van de produkten waarop deze preferentie betrekking zou hebben, de omvang van de gewenste afzet alsmede van de produktiegebieden welke hiervan zouden moeten profiteren.

De Nederlandse gedelegeerde wees er in dit verband op dat indien eventueel een preferentieel regime zou worden geaccepteerd, de Franse regering niet daarboven nog een protectie via hoge buitentarieven zou mogen verlangen.

Een vrij langdurige en weinig heldere discussie vond plaats over de vraag of de vrijheid van vestiging van ondernemingen uit de partnerlanden in de O.G. gebonden zouden moeten zijn aan deelname van deze landen aan de publieke investeringen in de bedoelde gebieden. Dit laatste is zoals bekend een onderdeel van het Frans-Belgische plan, doch de andere delegaties achtten een dergelijke band niet acceptabel.

Bij gebrek aan tijd werden de discussies vervolgens geschorst tot woensdag 23 januari.

S-11-75-100-1-'57

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

NEDERLANDSE DELEGATIE BIJ DE INTERGOUVERNEMENTELE CONFERENTIE VOOR DE OPRICHTING VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT EN VAN EURATOM

Weekbericht 24a

22 januari 1957

A

COMITE HOOFDEN VAN DELEGATIE.

VERKEER.

De resultaten enerzijds en enkele nog openstaande punten anderzijds uit de vergadering der Hoofden van Delegatie van 20 januari (zie weekverslag 23a) zijn ter verdere uitwerking door de werkgroep Gemeenschappelijke Markt in behandeling genomen.

Daarbij kwamen uiteraard weer de bekende problemen in discussie met name :

a. de standstill (artikel 51); d.w.z. consolidatie van de bestaande vrijheid,

b. directe degressieve tarieven.

Ad a.

In artikel 51 wordt de door Nederland voorgestelde redactie, door Franse interventie bij de Hoofden van Delegatie, afgezwakt door een tussenvoegsel "dans leur effet d'ensemble", hetgeen de beoordeling van door de landen eventueel op verkeersgebied betreffend maatregelen op hun meer of minder liberale effect vrij moeilijk kan maken. Men was, speciaal van Franse en Duitse zijde, niet bereid genoemd tussenvoegsel te laten vervallen.

Ad b.

Tegen de nieuwe door de heer Uri opgestelde tekst had Nederland evenzeer bezwaar als tegen de vroegere redacties; de door Nederland voorgestelde wijzigingen bleken bij de andere landen op bezwaren te stuiten.

Naar mate de discussie voortvloeide, dreigde hoe langer hoe meer een principiele herbehandeling van het gehele transportprobleem te ontstaan. Teneinde zulks te vermijden werd uiteindelijk door Nederland als compromis voorgesteld het gehele artikel 54 te laten vervallen omdat het tarievenprobleem immers door de organen der gemeenschap binnen het kader van de krachtens artikel 49 en 50 te ontwikkelen gemeenschappelijke vervoerspolitiek zou kunnen worden geregeld; daartegenover was Nederland bereid artikel 51 te accepteren in de huidige redactie incl. de Franse tussenvoeging. Daarmede gingen alle delegaties tenslotte accoord, zodat aan de Hoofden van Delegatie een unanieme tekst kon worden voorgelegd, behoudens één Duitse reserve op de discriminatie-omschrijving in artikel 52. Vlak voordat de Hoofden van Delegatie dit nieuwe document gingen behandelen, stelde heer Ophüls, in een persoonlijk gesprek met de heer Linthorst Homan voor, dat als Nederland de tekst aanvaardde, zoals hij was, Duitsland dit ook zou doen en zijn reserve zou laten vallen. De heer Linthorst Homan kon zich daarmede verenigen.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

Het wekte derhalve verwondering, toen in de daarop volgende artikelsgewijze behandeling bleek, dat op artikel 52 toch nog de Duitse reserve gehandhaafd bleef. Bovendien gaf de heer Uri vervolgens te kennen het zeer betreurenswaardig te vinden, dat niets geregeld was inzake de directe internationale tarieven (de oorspronkelijke compromis-tekst was van de heer Uri), bij welke spijtgevoelens de heer Ophüls zich "uit Europese overwegingen" aansloot. Toen daarna ook de Franse woordvoerder felle critiek uitoefende op de naar Frans oordeel en in vergelijking met het EGKS-Verdrag povere inhoud van het transporthoofdstuk, was het in Marché Commun moeizaam bereikte compromis weer geheel open.

Teneinde een hernieuwde discussie, zoals zondag j.l., de vermijden, stelde baron Snoy voor, dat op korte termijn de Duitse en Nederlandse delegaties bilateraal overleg zouden plegen om alsnog te trachten tot een compromis te geraken.

AANTEKENING.

De bijeenkomst Snoy (waarnemend president), Ophüls, Linthorst Homan (met de heren Von der Groeben en Hijzen) leverde het volgende op :

1. Het schijnt, dat de Ministers van Verkeer der Duitse Länder na 20 januari formeel en unaniem hebben geklaagd in Bonn dat de compromis-tekst van Brussel onaanvaardbaar was (voor hen) tenzij nog werden geregeld

   a. Seehafen-Ausnahmetarife
   b. directe degressieve tarieven.

   De heer Von Brentano had op 21 januari dienovereenkomstig de heer Ophüls geïnstrueerd. Deze (Ophüls) moet nu minstens met 1 van beide punten thuiskomen, nu de heer Uri het bestaande compromis heeft opengebroken.

2. Nederland wil van a niet weten en van b alleen op eigen condities.

3. De heren Hijzen en Von der Groeben maakten een tekst, die op of na 24 januari in de Hoofden van Delegatie komt. Basis : verbod van "rupture de charges".

Dit wordt nu in de Nederlandse delegatie tussen de heer Hijzen en de deskundigen van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat nagegaan. Bij aarzeling van de voorzitter der Nederlandse delegatie zal deze :

I. òf dit punt naar de Ministersconferentie verwijzen;
II. òf de gehele verkeersdiscussie op het niveau der hoofden van delegatie doen heropenen:

   a. òf op basis bekende document Von der Groeben (Ch.Dél. 169)
   b. òf op basis van Nederlandse compromis-voorstel (Ch. Dél. 186).

S-11-79-100-1-'57

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

110907
29.1.57

A

NEDERLANDSE DELEGATIE BIJ DE INTERGOUVERNEMENTELE CONFERENTIE VOOR DE OPRICHTING VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT EN VAN EURATOM

Weekbericht 24b

351.00(4/075:32

23 januari 1957

Weekber

EURATOM.

1. Betreffende de vergadering van 24 januari a.s. te Parijs van het Directiecomité voor kernenergie van de OEES werd een gemeenschappelijk standpunt bepaald. Door de heer Calmes werd in opdracht van de delegatiehoofden een mededeling opgesteld aan de Ministers van B.Z. gedateerd 22 januari 1957, waarin o.a. ten aanzien van enkele der te behandelen onderwerpen (gemeenschappelijke chemische scheidingsfabriek, proefreactoren, oprichting van een Europees agentschap) de mening wordt uitgesproken, dat een beslissing niet urgent is. Voor detail moge naar de mededeling worden verwezen.

2. Aan de hand van een document Ch.Del.200 bevattende een opsomming van openstaande punten en amendementvoorstellen werden verschillende teksten herzien.

Over het research-budget zijn twee punten te melden :

a. Het Duitse redactievoorstel tot oprichting door de commissie van een onderwijsinstelling op universitair niveau werd alleen door een Nederlandse reserve getroffen. De overige landen waren accoord. Wij wensen geen verplichting opgenomen te zien, doch slechts een mogelijkheid. Pas nadat de opportuniteit van zulk een instelling zou zijn aangetoond en door de landen erkend, zou tot oprichting dienen te worden overgegaan.

b. Ten aanzien van artikel 3 (research) over de vaststelling van het jaarlijkse research-programma plus budget werd reeds eerder besloten de tweede alinea te vervangen door een nieuwe tekst van 3 sub-artikelen. De laatste versie van deze sub-artikelen in doc. Ch.Dél. 155 werd besproken in verband met de (nog niet behandelde) financiele regelingen. De tekst bleef ongewijzigd, doch een Duitse reserve bleef gehandhaafd op het eerste sub-artikel.

Over het hoofdstuk over de uitwisseling van kennis moge worden vermeld :

a. direct na opheffing van de Nederlandse reserve op artikel 21 werd door de Fransen opnieuw een amendement ingediend (restreint d.d. 16 januari 1957, zonder nummer), tot uitbreiding van de artikelen 13 en 21. De methode om in zulke ingewikkelde zaken als deze patentregeling op het niveau van de delegatiehoofden ingrijpende wijzigingen voor te stellen, welke niet thuis kunnen worden besproken, ontmoette onzerzijds weinig appreciatie.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

Men stelde niet minder voor dan om § 5 van artikel 13 betreffende de aanvragen voor "specifiek nucleaire patenten" uit te breiden tot de "niet specifiek nucleaire categorie", voorzover deze aanvragen (in Duitsland en Nederland) aan de vooronderzoekers tijdens het onderzoek vanwege hun nucleair aspect opvallen tenminste dat is de bedoeling. Het tekstvoorstel bevat echter een verplichting om de inhoud van alle aanvragen "qu'ils estiment porter sur un objet qui, sans être spécifiquement nucléaire, peut être directement lié et essentiel au développement de la recherche nucléaire dans la communauté" aan de commissie mede te delen, indien de aanvragen binnen 18 à 24 maanden nog niet zouden zijn openbaar gemaakt. Verder zal men verplicht zijn al deze gevallen volgens de spoedprocedure te behandelen. Ook werd ten aanzien van de geheime niet specifiek nucléaire categorie van artikel 21 een wijziging voorgesteld. De mededeling van de inhoud der aanvragen binnen 18 maanden (door Nederland aanvaard) zal vervangen worden door mededeling van de titel (l'existence) binnen 18 of 24 maanden, doch op verzoek van de commissie zou men daarenboven verplicht zijn aan deze binnen 2 maanden de inhoud (onder geheimhouding) kenbaar te maken. De onaanvaardbaarheid van deze afwijkende regelingen werd van Nederlandse zijde toegelicht, terwijl slechts kon worden beloofd deze zaak thuis aan te bevelen als wens van de andere delegaties.

b. Door de Fransen werd voorgesteld het "règlement particulier" inzake de securety-regels voor geheimhouding bedoeld in de artikelen 11 en 24, hetwelk direct na de inwerkingtreding van het verdrag zou worden ontworpen, reeds te doen ontwerpen, direct na de ondertekening. Daartoe zal een ontwerp-tekst van briefwisseling door de Franse delegatie worden ingediend.

c. Een Belgisch redactievoorstel vervat in Ch.Del. 202, blz. 2 tot toevoeging van een artikel 23 bis, werd na amendering aangenomen. Het beoogt de commissie het exclusief recht te geven om met derden accoorden te sluiten inzake de uitwisseling van kennis. Een mogelijkheid van afwijking van deze regel werd op Nederlands aandringen toegevoegd. Betoogd werd, dat het van voordeel kan zijn voor de gemeenschap de staten soms vrijheid te laten.

Over het hoofdstuk over de veiligheidscontrôle Ch.Del.114 werd :

a. de Franse reserve ten aanzien van artikel 2 opgeheven.

b. aan de Duitsers geen satisfactie gegeven ten aanzien van hun wens om in artikel 7 inbeslagneming van splijtstof ingeval van overtreding als sanctie te doen vervallen.

c. van Franse zijde als amendement op artikel 9 een document ingediend over een non-discriminatoire contrôle op het militair gebruik van splijtstof. De tekst Ch.Del. 220 (vervangt Ch.Del. 211) werd, hoewel niet geheel duidelijk geaccepteerd en zal door de juristen worden bijgeschaafd. De bedoeling is, dat de normale contrôle zal voortgaan, totdat de verrijkte splijtstof in de wapenfabriek binnengaat.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

d. Een Duits voorstel tot aanvulling van artikel 5 vervat in doc. Ch.Del .216 na amendering aangenomen. Men achtte het voldoende, dat de commissie desgewenst en spoedshalve steeds "peril en demeure" kan aannemen.

Het hoofdstuk over de gemeenschappelijk Euratom-markt zal later worden behandeld.

In het hoofdstuk over de bevoorrading (nieuwe versie Ch.Del. 180) werden ingrijpende wijzigingen aangebracht, o.a. op basis van een Belgisch document Ch.Del. 202.

a. Van artikel 11 werd de oorspronkelijke (Franse) tekst op blz. 11 van doc.Ch.Del. 180 geaccepteerd en werd vooral de laatste alinea gewijzigd en aangevuld. De alternatieven op blz. 12 en 13 vervielen.

b. Artikel 12 betreffende de bevoorrading buiten de gemeenschap werd geheel vervangen. De woorden "conjointement avec" werden vervangen door "avec l'accord de". Een beroep op het Hof, indien men zich geschaad mocht achten, zou te allen tijde mogelijk zijn.

c. De Duitse wijziging van artikel 13 (zie vorig weekverslag) werd blijkbaar toch aanvaard. Er werd ten minste geen Franse "overdenkingsreserve" opgenomen.

d. De eerste twee alinea's van artikel 15 van doc. Ch.Del. 180 werden op Duits verzoek verbeterd.

e. De Italiaanse delegatie kreeg satisfactie om ergens in dit hoofdstuk een algemene verbodsbepaling te doen opnemen tegen ontoelaatbare practijken van het type, zoals vervat ten aanzien van de prijzen in de derde alinea van artikel 15.

f. In artikel 16 werden enkele woorden gewijzigd. De Nederlandse reserve voor uanimiteitsbeslissing op alle punten van de budgetering werd, conform de ontvangen instructie, opgeheven. Twijfel bleef echter bestaan, of dit ook zou kunnen gelden ten aanzien van de éénmalige vaststelling b.v. van werkkapitalen (b.v. agentschap), hetgeen ter vergadering ook werd medegedeeld.

g. Artikel 20 komt geheel te vervallen in verband met de nieuwe teksten van het hoofdstuk over de buitenlandse betrekkingen (zie hieronder).

h. Bij de behandeling van artikel 21 ontspon zich een discussie over de instantie, welke de als annexe aan het verdrag te hechten "programmes garantis" zou moeten goedkeuren. De voorzitter wenst een vocrstel tot procedure aan de Ministers voor te leggen.

Over het hoofdstuk inzake de buitenlandse betrekkingen (Ch.Del. 142) kan het volgende worden gemeld (zie Belgisch doc. Ch.Del. 202).

a. De artikelen (oud) 1, 2 en 4 zullen in (reeds eerder) geamendeerde vorm worden overgebracht naar het "algemeen gedeelte" van het verdrag.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

b. Zeven nieuwe artikelen, vervat in het reeds genoemde Belgische document werden na amendering aangenomen.

De belangrijkste amendementen waren :
de eerste alinea van artikel 3 werd aangevuld met de woorden "et lors qu'il recuillerait signature d'un etat membre agissant dans l'exercice de sa souveraineté".

Bij artikel 4 werd van Nederlandse zijde vastgesteld, dat het begrip "dans le domaine d'application du présent Traité" de rem is en werd dan ook een reserve gemaakt tot a.s. zaterdag op de Ministersconferentie. De tekst van dit artikel zal nog speciaal door de juristen worden bekeken o.a. in verband met "les contrats feront nuls ..." in de tweede alinea.

In het derde en vierde artikel werd de tijdslimiet voor melding gesteld op 30 dagen na ratificatie van het verdrag. Bij briefwisseling zullen echter reeds voordien bestaande accoorden onderling worden uitgewisseld.

3. Bijdrage sleutels en besluitvorming.

Een document MAE 200 (restreint) betreffende de punten, welke a.s. zaterdag aan de Ministers zullen worden voorgelegd, werd gedeeltelijk besproken.

Bij punt 1 werd besloten onder algemene reserve van Nederlandse zijde ten aanzien van het voorstel tot weging der stemmen aan de Ministers voor te stellen.

BUDGET FONCTIONNEMENT EURATOM

	Bijdrage per land	Besluitvorming Raad	Gekwalificeerde meerderheid
Duitsland	28 %	4 stemmen)	
Frankrijk	28 %	4 stemmen)	
Italië	28 %	4 stemmen)	12
België	7.75%	2 stemmen)	
Nederland	7.75%	2 stemmen)	
Luxemburg	0.5 %	1 stem)	
	100 %	17 stemmen	

Budget recherches Euratom (215 millioen UEP).

Bijdragen per landen, evenals proportionele stemmen :

Duitsland	30%	=	30 stemmen)	
Frankrijk	30%	=	30 stemmen)	
Italië	23%	=	23 stemmen)	Gekwalificeerde meerderheid 67 stemmen
België	10%	=	10 stemmen)	
Nederland	7%	=	7 stemmen)	
	100%		100 stemmen	

Luxemburg zal niet meebetalen en dus ook geen stem hebben ten aanzien van dit budget.

E-11-82-100-1-'57

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

NEDERLANDSE DELEGATIE BIJ DE INTERGOUVERNEMENTELE CONFERENTIE VOOR DE OPRICHTING VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT EN VAN EURATOM

351.88/4/075:32
Weekber

Weekbericht 24c

23-24 januari 1957

110987
29.1.57

D

Comité Hoofden van Delegatie

A

INSTITUTEN EURATOM

Gesproken werd op basis van een, door de Redactiegroep opgesteld, ontwerp (Ch.Del. 206). Hierbij kwamen een aantal algemene institutionele vraagstukken aan de orde, welke ook op de institutionele structuur van de gemeenschappelijke markt betrekking hebben.

De voornaamste punten waren hierbij de volgende :

a) Samenstelling der Assemblée (art. 2)

Vijf delegaties gingen accoord met de volgende zetelverdeling : Duitsland, Frankrijk, Italië ieder 60, België en Nederland ieder 20 en Luxemburg 4. Nederland maakte op dit punt een reserve, zodat de Ministers hierover een beslissing zullen moeten nemen.

Wat de aanwijzing der gedelegeerden betreft besloot men de KSG-procedure te aanvaarden (art. 21 KSG-verdrag), waarbij de gedelegeerden ofwel door de Parlementen ofwel via directe verkiezingen worden aangewezen volgens de procedure door iedere Verdragsluitende Partij zelf vast te stellen. In afwijking van de KSG zullen de staten bovendien vrij zijn de duur van het mandaat der Assemblée-leden te regelen.

b) Motie van wantrouwen der Assemblée (art. 7)

Geen overeenstemming bestond over de vraag of de Assemblée een motie van wantrouwen alleen zou kunnen aannemen op basis van het jaarrapport van de Commissie, hetgeen België, Frankrijk en Luxemburg bepleitten, dan wel naar aanleiding van het beleid van de Commissie, wat door Duitsland, Italië en Nederland was voorgesteld. Ook hierover zullen de Ministers een beslissing moeten nemen.

c) Samenstelling Raad van Ministers (art. 10)

Men kwam overeen, dat in de Raad van Ministers alleen Ministers en geen ambtenaren als hun plaatsvervangers zitting zouden kunnen hebben. De vraag of eventueel een permanent comité van plaatsvervangers zou moeten worden ingesteld, zou in het intern reglement van de Raad geregeld moeten worden.

Van Nederlandse zijde werd er op gewezen, dat indien men aan dit Comité van plaatsvervangers bepaalde beslissingsbevoegdheden zou willen delegeren, zulks in het verdrag zou moeten worden geregeld, hetgeen door Minister Spaak werd beaamd.

d) Stemprocedure in de Raad (art. 12)

Het probleem van de stemmenweging bij gekwalificeerde meerderheidsbeslissingen ligt in Euratom analoog als bij de gemeenschappelijke markt, behoudens voor de vaststelling van

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

het Budget de Recherche, waarvoor een afzonderlijke ponderatie is voorzien. Nederland maakte derhalve ook hier een reserve ten aanzien van de formule 4-4-4-2-2-1.

Wat betreft de beslissingen bij eenvoudige meerderheid te nemen, werd besloten ook hier eerst te onderzoeken in welke gevallen het verdrag beslissingen bij eenvoudige meerderheid voorziet. De Franse delegatie verklaarde hierbij altijd overtuigd te zijn geweest, dat ook bij eenvoudige meerderheid de stemmen gewogen zouden zijn, hetgeen door Nederland werd bestreden. Besloten werd de ongewogen meerderheid in deze gevallen als regel aan te nemen, doch vervolgens na te gaan in welke gevallen wellicht beslissingen bij eenvoudige meerderheid in het verdrag gewijzigd zouden moeten worden in gekwalificeerde meerderheid.

Intussen werd reeds onmiddellijk besloten, dat de Raad de beslissingen betreffende de salarissen, vergoedingen en pensioenen van de leden der organen der gemeenschap alleen bij gekwalificeerde meerderheid zou kunnen nemen (art. 15) en dat zij anderzijds haar intern reglement bij eenvoudige meerderheid zou kunnen vaststellen (art. 16).

e) Voorstellen van de Commissie (art. 13)

In tegenstelling tot de gemeenschappelijke markt bleek dat men bij Euratom er altijd van uit was gegaan, dat voor beslissingen van de Raad welke van de voorstellen der Commissie zouden afwijken, geen unanimiteit noodzakelijk zou zijn.

Daar niet onmiddellijk duidelijk was wat de consequenties hiervan zouden zijn, werd aan de Redactiegroep opgedragen over dit vraagstuk een nota op te stellen ten behoeve van de Delegatiechefs.

De overige institutionele artikelen van Euratom werden behoudens kleine redactionele wijzigingen goedgekeurd.

INSTITUTIONELE BEPALINGEN GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT

Het desbetreffende ontwerp van redactie was neergelegd in doc. Ch.Del. 165. Na de bespreking op 21 januari en de bovenvermelde discussies over de Euratom-instituten, was het voornaamste punt de vraag of zou worden ingesteld een sociaal-economische raad ten behoeve van beide gemeenschappen. In principe bleken alle delegaties hiermede accoord te kunnen gaan ondanks enige aarzelingen van Duitse zijde daar men vreesde, dat een dergelijke instelling zich zou kunnen ontwikkelen tot een "pressure group" ten behoeve der producentenbelangen.

Voorts kwam men overeen, dat de samenstelling zo ruim mogelijk zou moeten zijn, zodat niet alleen vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers, maar ook de handel, de consument, de vrije beroepen, etc. hierin een plaats zouden kunnen hebben, alsmede deskundigen welke vooral het algemeen belang in het oog zouden moeten houden.

Wat betreft het aantal leden dacht men aan een getal tussen de 75 en 100. De nationale regeringen zouden de voordrachten kunnen opstellen, welke door de Raad van Ministers zouden moeten worden geregeld.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

Op Frans verzoek ging men ermede accoord, dat in het hoofdstuk over de landbouwvraagstukken, zal worden bepaald, dat in het kader van de sociaal-economische raad een afzonderlijk comité voor landbouwvraagstukken zal worden ingesteld, dat ten aanzien van een aantal specifiek te vermelden vraagstukken zal moeten worden gehoord. De desbetreffende adviezen zullen echter door de sociaal-economische raad in zijn geheel aan de betrokken gemeenschapsorganen worden uitgebracht. Er zal moeten worden nagegaan of wellicht ook ten aanzien van andere vraagstukken verplichte consultatie in het verdrag zal moeten worden voorgeschreven. De sociaal-economische raad zal overigens niet het recht van initiatief hebben. Besloten werd, dat de Redactiecommissie op basis van deze algemene beginselen concept-artikelen zou redigeren ten behoeve van de Hoofden van Delegatie.

VERDELINGSSLEUTEL

Besloten werd, dat het secretariaat een nota zal opstellen, waarin het gehele probleem der verdelingssleutels in het kader der beide verdragen zal worden uiteengezet. Nadat Luxemburg had verklaard ten aanzien van alle financiële bijdragen maximaal 0,2% te kunnen aanvaarden, stelde Minister Spaak als mogelijkheid voor een algemeen geldende sleutel : Frankrijk, Duitsland en Italië ieder 28%, België en Nederland ieder 7,9 % en Luxemburg 0,2%.

Deze kwestie zal aan de Ministers ter beslissing worden voorgelegd.

LANDBOUW.

Alvorens de artikelsgewijze behandeling een aanvang nam, deelde de heer Linthorst Homan mede, dat Nederland een ernstige poging had gedaan tot een compromis te geraken. Het had in deze geest zijn tot nu ingenomen standpunt opnieuw in overweging genomen en was bereid het volgende voor te stellen; daarbij onderstreepte hij echter, dat het hier om één geheel ging, dit temeer, waar Nederland nog slechts op enkele punten aan zijn oude visie bleef vasthouden :

- met betrekking tot de vervanging van de nationale marktregelingen door gemeenschappelijke regelingen verzet Nederland zich er niet langer tegen, dat een staat, die bij een gekwalificeerde meerderheidsbeslissing in de minderheid is gebleven, bij het Hof in appèl kan komen;
- Nederland houdt niet langer vast aan zijn eis, dat de nationale marktregelingen en de minimum-prijsstelsels aan het einde van de overgangstijd moeten verdwijnen zo de staten geen overeenstemming hebben kunnen bereiken over de gemeenschappelijke regelingen;
- Nederland houdt niet langer vast aan de toepassing van de regels voor de minimum-prijzen op de calendriers en de monopolieheffingen;

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

- met betrekking tot de vaststelling van het buitentarief houdt Nederland niet langer vast aan zijn standpunt, dat het algemene systeem hierop toepasselijk moet zijn.

Nederland houdt daarentegen vast aan :

- de doorbreking van de unanimiteitsregel voor de beslissingen van de Raad van Ministers vanaf de tweede etappe (dus vanaf 5 jaar), zoals voor wat betreft de vervanging van de nationale marktregelingen door gemeenschappelijke regelingen als voor wat betreft de vaststelling van de criteria voor de minimum-prijzen (dit in overeenstemming met standpunt van Mollet);
- Nederland wil de invloed van de gemeenschap op de vaststelling van de minimum-prijzen vergroten; dit komt tot uiting in zijn voorstel vanaf de derde etappe de minimum-prijzen door de Raad van Ministers te doen vaststellen;
- bij de berekening van het buitentarief zal moeten worden uitgegaan van het gewogen gemiddelde van de toegepaste rechten.

Na deze algemene verklaring begon men met de artikelsgewijze behandeling van doc. Ch.Del. 192, waarop Nederland een aantal amendementen had ingediend, welke vervat waren in doc. Ch.Del. 218.

Artikel 36.

Onmiddellijk ontspon zich een uitvoerig debat over de vraag, of hier gesproken moet worden van "produits agricoles et alimentaires". De Italiaanse delegatie verzette zich met de meeste klem tegen deze laatste woorden, daar hierdoor het landbouwregiem zou worden uitgebreid tot een sector, welke in belangrijke mate een industrieel karakter draagt en vooral voor de Italiaanse export van bijzonder groot belang is. Italië kon niet aanvaarden, dat het enerzijds een volledige vrije import van industriele producten uit de andere landen der gemeenschap zou moeten toestaan, doch dat anderzijds een belangrijk deel van haar eigen export aan een aantal beperkende en beschermende maatregelen zou worden onderworpen.

De langdurige discussies over dit onderwerp vermochten geen wijzigingen in dit Italiaanse standpunt te brengen, zodat voorzitter Spaak de discussie over dit artikel het hiermede samenhangende artikel 36a opschortte; de later hervatte discussie, nu op basis van een nieuw voorstel-Uri (Ch.Del. 232), leidde evenmin tot overeenstemming.

De artikelen 37 t/m 38 ter werden zonder belangrijke wijzigingen aanvaard.

Artikel 38 ter.

Tegen dit artikel, dat de vraag regelt of en in hoeverre de algemene concurrentieregels van toepassing zijn op de landbouwsector, maakte de Italiaanse woordvoerder uit principiele overwegingen bezwaar; hij stelde, dat, indien voor de landbouw geen aparte direct geldende concurrentieregels

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

zouden worden geredigeerd, de algemene bepalingen van toepassing zouden zijn. De heer Linthorst Homan merkte op, dat, hoewel hij tegen de tekst van het artikel zelf geen bezwaar had, zijn definitief accoord afhing van de inhoud van artikel 36 (omschrijving landbouwproducten) en van artikel 39, lid 2 (institutionele procedure voor de landbouw).

Artikel 39.

In de oude Frans-Nederlandse tegenstelling - gekwalificeerde meerderheid van de Conseil na de tweede of na de eerste etappe - kwam geen oplossing, ofschoon voorzitter Spaak, nadat hij van de andere vijf delegaties bevestiging had ontvangen, dat zij de Franse opvatting deelden, Nederland sterk onder druk zette met het argument, dat men van 4 jaar verschil toch geen halskwestie kon maken. De heer Linthorst Homan repliceerde, dat dit één van de weinige punten was, waaraan Nederland, zoals in het eerder voorgestelde compromis aangeduid, nog vasthield. Dit punt blijft dus gereserveerd voor de **Ministers.**

Vervolgens kwam de eveneens in dit artikel (lid 2, sub b) vermelde plaats van de Assemblée aan de orde. Er ontwikkelde zich hierover een vrij uitvoerige discussie, waarbij het ging om de volgende twee punten :

a. het karakter van een uitspraak van de Assemblée;
b. de vraag, of deze uitspraak vóór of na het betrokken besluit van de Conseil zou moeten plaatsvinden.

Ad a.

Ofschoon de Duitse en Franse woordvoerders aanvankelijk van mening waren, dat de uitspraken van de Assemblée een dwingend karakter zouden moeten hebben, legden zij zich zonder meer neer bij de opinie van voorzitter Spaak, dat de Assemblée uiteraard slechts consultatief kon zijn, omdat dat ook de idee was, neergelegd in het rapport Spaak.

Ad b.

In verband met deze consultatieve positie zou de Assemblée zich logischerwijze moeten uitspreken vóór de beslissing van de Conseil.

Aangezien alle delegaties hiermede instemden, verklaarde de heer Linthorst Homan, dat ook hij zich met deze constructie kon verenigen.

Artikel 39 bis (minimum-prijzen).

Het Nederlandse amendement, ertoe strekkende, dat bij minimum-prijzen wèl invoer kon plaatsvinden, indien de prijs niet beneden het minimum lag, werd in een nieuwe tekst verwerkt echter zodanig, dat ook de oude mogelijkheid behouden blijft. De passage "en provenance des pays tiers" werd uit een oogpunt van presentatie geschrapt. De discussie over de vast te stellen criteria voor minimum-prijzen alsmede over de wijzigingsprocedure leidde niet tot overeenstemming. Er waren twee alternatieve teksten :

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

I. Het compromis-voorstel-von der Groeben (linkerkolom), waarmede Frankrijk verklaarde zich te kunnen verenigen;

II. Een voorstel van Duitsland (rechterkolom), dat een compromis had behoren te zijn tussen I en Nederland en Frankrijk.

De Duitse woordvoerder verklaarde zijn tekst te zullen intrekken, indien Frankrijk met één amendement in I accoord ging (8e alinea : "Après la fin de la période transitoire" te vervangen door "après la deuxième étape"), hetgeen Frankrijk deed. Het overleg liep nu verder over het voorstel sub I waarbij voorzitter Spaak aanvankelijk weinig verschil zag tussen de staande tekst en de Nederlandse amendementen; toen hem dit echter duidelijk was gemaakt en geen overeenstemming mogelijk bleek, werd ook dit punt naar de Ministers verwezen. Behalve Nederland ging ook Italië niet accoord met de tekst; de Italiaanse woordvoerder stelde, dat Italië alleen het idee van minimum-prijzen had geaccepteerd onder de voorwaarde, dat zij na de overgangsperiode zouden zijn verdwenen.

Artikel 39 ter.

Daar de Nederlandse woordvoerder reeds eerder had te kennen gegeven, dat Nederland als vérgaande concessie bereid was het artikel te accepteren, zoals het was, nam Nederland geen direct aandeel in de discussie. Deze liep voornamelijk tussen België en Frankrijk. Baron Snoy deelde mede, dat België liever een procedure zag voor de vaststelling der contractprijzen in plaats van de formule in het artikel (§ 2, lid 5), waarbij hij een tekst suggereerde in de volgende zin : "Les prix a appliquer feront objet d'une négociation entre les parties interessées, conformément aux directives fixées par la Commission Européenne". Deze tekst leek voor Frankrijk na enkele wijzigingen, waardoor een verbinding werd gelegd met enkele andere principes in deze paragraaf, aanvaardbaar, evenals voor Duitsland. De heer Linthorst Homan merkte op, dat ook hem een zodanige procedure beter leek, doch dat, nu Frankrijk afsluiting dezer contracten als één der elementen beschouwde bij de beoordeling of de eerste etappe vervuld was, een duidelijke formule nuttiger leek met het oog op interpretatiemoeilijkheden. De Italiaanse woordvoerder gaf te kennen tegen het gehele artikel te zijn.

Artikel 39 quater.

Het Nederlandse amendement werd zodanig gewijzigd, dat het, ook in Benelux gebruikelijke, systeem - gelijkelijk delen tussen export- en importland - werd ingevoerd.

Artikel 39 quinquies.

Behalve Italië (dat het rekenkundig gemiddelde eist) waren alle landen accoord, dat voor landbouwproducten het gewogen gemiddelde zou gelden, zonder decapitatie of maximum. Daarentegen maakte Frankrijk en Italië bezwaar tegen het

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

bezigen van de "droits appliqués". Besloten werd, dat de werkgroep Marché Commun, op basis van het gewogen gemiddelde, het landbouwtarief verder zou bespreken, waarbij :

1. voor de indeling zou worden uitgegaan van de principes in het document-Uri (Ch.Del. 232)
2. Een lijst zou worden opgesteld van die artikelen, waarbij de "droits appliquées" werkelijk een rol speelden.

"Luxemburgse" kwestie.

Behoudens redactiewijzigingen ging men accoord met de uitzonderingspositie voor de Luxemburgse wijn (Ch.Del.184).

Werkgroep Gemeenschappelijke Markt

De werkzaamheden in deze werkgroep zijn in de afgelopen dagen bepaald door de gang van zaken bij de Hoofden van Delegatie, zodat de agenda, voorzover afgesproken, toch steeds weer aan wisseling onderhevig was. De werkgroep heeft zich voornamelijk beziggehouden met het opruimen van restposten en het nader uitwerken van reeds door de Hoofden van Delegatie genomen beslissingen. Hieronder volgt een weergave, voorzover relevant, van nog aan de orde gekomen nieuwe punten.

VESTIGINGSVRIJHEID

Aan de hand van doc. MAE 47 werd dit vraagstuk voor het eerst onder leiding van de Belg Prof. van Tichelen in de commissie voor de Gemeenschappelijke Markt besproken. Het is dus niet te verwonderen, dat dit document, alsmede dat inzake het dienstenverkeer (Ch.Del. 151, MAE 75) en dat betreffende de onder PS bedoelde algemene onderwerpen, zullen worden herredigeerd. Om deze reden worden slechts de belangrijkste punten uit de discussie kort vermeld.

Waar dit onderwerp in het verdrag zijn plaats zal vinden is nog open, hetzij in het hoofdstuk over vrij personenverkeer, hetzij als afzonderlijk hoofdstuk.

Artikel A

De mogelijkheid van uitbreiding van de kring van rechtssubjecten voor wie dit recht geldt, die wat de diensten betreft in het document dienstenverkeer (Ch.Del. 151, MAE 75) is voorzien, stootte hier op Frans-Belgisch verzet en is niet overgenomen. Het spreekt vanzelf, dat dit punt opnieuw herzien zal moeten worden indien een beslissing genomen is met betrekking tot de overzeese gebieden.

Inzake de "publieke dienst" zijn thans twee alternatieve teksten opgenomen.

Artikel B

Hierin is de standstill opgenomen alsmede de procedure voor de geleidelijke opheffing van bestaande restricties.

Artikel C

De door Frankrijk voorgestelde "clause de sauvegarde" vond nagenoeg geen instemming. De verschillende voorlopige posities zijn in een voetnoot neergelegd.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

Artikel D

Het drastische verbod van "huln" door of vanwege een deelnemende staat aan zijn onderdanen bij gelegenheid van hun vestiging in een andere deelnemende staat is omgebogen tot een richtlijn voor de Europese Commissie en Raad van Ministers bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Artikel E

Dit handelt over de erkenning over en weer van in verschillende landen geldende diploma's en over de coördinatie van wettelijke voorschriften inzake vestiging.
De door de verschillende delegaties, na niet steeds even heldere discussie, ingenomen standpunten zullen deels in de tekst, deels in voetnoten tot uitdrukking worden gebracht. Zo bracht de Duitse delegatie o.m. het middenstandsvraagstuk ter sprake.

Het Franse voorstel om de coördinatie van wettelijke voorschriften niet te doen gelden met betrekking tot de "épargne publique", het afbetalingswezen, de mogelijkheid van discriminatie inzake de kapitaalvoorziening voor nieuw gevestigde ondernemingen van onderdanen van een deelnemende staat in enige andere deelnemende staat, alsook met betrekking tot de dienstenverlening door banken - dat alles in verband met het interne Franse credietwezen - is een vraagstuk waaraan alsnog bijzondere aandacht zal moeten worden gewijd.

Artikel F

Inzake de gelijkstelling van rechtspersonen met natuurlijke personen en het stuk van vestigingsvrijheid is de tekst van art. 35 inzake dienstenverkeer overgenomen. Ook hier speelt (evenals bij de diensten) de vraag of en in hoeverre niet-communautaire invloeden kunnen worden toegelaten, hetgeen voor Frankrijk een afzonderlijk en serieus vraagstuk is.

Inzake de vestigingsvrijheid van artsen en verwante beroepsbeoefenaars is ook de tekst overgenomen uit het dienstendocument, waarbij de redactie zodanig is verbeterd, dat niet geprejudicieerd wordt on vragen als de al dan niet rechtstreekse verbindendheid van ministerraadsbesluiten, de noodzaak van tussenkomst van nationale parlementen e.d.

P.S. Door de experts was gewezen on een groot aantal heterogene onderwerpen, waarvan regeling een nuttige aanvulling zou kunnen betekenen ter verwerkelijking van de vestigingsvrijheid. Aangezien echter deze onderwerpen o.m. een veel wijdere strekking hebben, zal alsnog door de voorzitter van de werkgroep van deskundigen een algemeen artikel worden ontworpen, dat afzonderlijk zal worden besproken. In dit verband is van Franse zijde aandacht gevraagd voor de indirecte belastingen en te kennen gegeven, dat men het regiem van sociale zekerheid beter buiten beschouwing zou kunnen laten.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852

FISCALE RECHTEN

Door de Douane-werkgroep was in december reeds een ontwerp gemaakt voor een artikel over de afbraak van fiscale rechten en een over de wijze waarop de fiscale rechten medetellen voor de onstelling van het buitentarief (MAE 798, restr.). Het voorgestelde systeem komt daarop neer, dat bij de binnenrechten de fiscale rechten normaal onder de algemene afbraakprocedure vallen waarbij de landen het recht hebben hen te vervangen door interne verbruiksbelastingen die non-discriminatoir op binnen- en buitenlandse goederen van toepassing moeten zijn. Tevens is een bepaling opgenomen krachtens welke de landen het recht hebben sneller te verlagen dan het in het algemene verlagings-rythme is vastgesteld. Bij de berekening van het buitentarief wordt het bestaande fiscale recht genomen, verminderd met de incidence van, een eventueel bestaande, binnenlandse verbruiksbelasting.

Van Duitse zijde was een voorstel ingediend om voor de fiscale rechten de gewone procedure niet van toepassing te verklaren, doch voor het einde van de tweede etappe door de Organen een procedure en bijgehorende modaliteiten te laten vaststellen; de producten waarop dit voorstel betrekking had zouden in een lijst aan het verdrag worden gehecht. Naar later bleek was dit Duitse voorstel gedaan teneinde enerzijds te vermijden dat in de komende 1-4 jaren een reeks fiscale rechtsvoorstellen bij het Parlement moesten worden ingediend - hetgeen op intern-politieke gronden de Duitse regering zeer zwaar zou vallen - anderzijds teneinde in enkele gevallen voor Duitsland de status quo gedurende een aantal jaren te kunnen handhaven (lucifers, aardolie). In het algemeen was men tegen dit Duitse voorstel, doch men kon accoord gaan met een voorstel van Voorzitter von der Groeben hierop neerkomend, dat, als een staat van plan is, sans préjudice de l'article 18 bis (fiscale rechten), een recht te vervangen door een binnenlandse verbruiksbelasting, dan moet de Economische Commissie deze staat toestaan de afschaffing uit te stellen als de betrokken staat zich verplicht binnen 6 jaar het betrokken recht in een keer af te schaffen. Deze mogelijkheid blijft dus bestaan náást de gewone procedure van art. 18 bis.

AARDOLIE

De Duitsers die een fors invoerrecht op olie hebben teneinde hun oliewinning te beschermen, hebben een in de tijd beperkte uitzonderingspositie voor dit product gevraagd. Nederland en Italië stonden hier niet onwelwillend tegenover. De Belgen waren pertinent tegen.

Voor de Fransen is een en ander echter aanleiding geweest om nog verder te gaan door voor te stellen, dat alle minerale oliën en hun derivaten buiten het verdrag zullen worden gehouden met dien verstande, dat de Raad van Ministers vóór het eind van de eerste etappe op voorstel van de Europese Commissie hierover zal beslissen.

Er kon geen overeenstemming worden bereikt, zodat het punt is aangehouden.

S-11-86-100-1-'57

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2852